CLIMAX

Nr. 20

DIT BLAD IS EEN UITGAVE VAN:

DE VAAR B.V. - POSTBUS 427 - 3300 AK DORDRECHT

november 1987

Seks in de broeikas

Lea stond achterin de enorme broeikas, vlak voor Anton, de hulp van de bloemist. Anton was een forse knaap van voor in de twintig, Lea mocht hem wel en plaagde hem graag. Ze was ouder dan Anton en probeerde misschien juist daarom zijn aandacht te trekken. Vandaag droeg ze vanwege de hitte een dun, wit wollen truitje en een hagelwit kort rokje. Ze keek omlaag naar de jongen die geknield zat en bezig was plantjes te verpotten. Hij keek af en toe naar de licht bruin gekleurde, naakte benen die vlak voor hem oprezen. Lea's kuiten en knieën waren goed gevormd, de huid van haar benen was glad en gaaf op een klein wit littekentje na, dat vlak boven haar knie zat. Bij haar binnenkomen had hij al opgemerkt dat ze geen beha droeg, de spitse tepels vormden uitsteeksels in de dunne wollen stof van het truitje. Anton droeg alleen een broek, zijn bovenlijf was naakt. Lea keek naar zijn gespierde, door de zon gebruinde rug. Terwijl hij bezig was bewogen zijn schouderbladen en de spieren er om heen. Ze begon hem te plagen zoals ze vaker deed.

"Fijn dat jullie mannen altijd met bloot bovenlijf kunnen lopen," zei ze.

"Dat doen vrouwen tegenwoordig ook," merkte hij op.

"Ja, aan het strand. Maar niet gewoon buiten op straat. Of hier in de kas," zei Lea.

"Wat mij betreft mag je er zo bij gaan lopen," meende Anton.

"Dat zou je wel willen, hè," fleemde ze, "wat heb je trouwens grote handen. Is alles zo groot aan je?"
Anton stond op, zweet lekte langs zijn behaarde borstkas. Hij veegde de met aarde besmeurde handen af aan zijn broek.
"Jij hebt ook tamelijk grote dingen," zei hij en keek naar haar tieten.
"Kun je dat zo maar zien? Onder m'n truitje?" sarde ze. Hij stak de handen uit en schoof in één ruk de trui omhoog zodat haar borsten ontbloot werden. Zijn plotselinge daad verraste Lea dermate dat ze vergat de trui weer omlaag te trekken. Het zien van Lea's volle tieten ontstak in Anton een zinnelijk verlangen. Hij greep ze stevig in beide handen zodat de aarde aan de huid kleefde. Lea's borsten waren blank, de matwitte huid versterkte zijn lustgevoel.
"Zo te zien heb je er niet mee in de zon gezeten," gromde hij.
Het voelen van de zachte tieten in zijn handen maakte hem laaiend van hartstocht. Lea stond nog steeds als aan de grond genageld. Anton verplaatste zijn handen naar Lea's middel en knieën. In één ruk wierp hij haar achterover en legde haar op de grond. Hij stak een hand onder haar rokje en greep haar slip die hij van haar billen trok. Lea voelde hem op haar lichaam vallen, zijn hand grabbelde in haar kruis. Een sekonde later gleed een harde gezwollen penis in haar kut.
Hij was wild, onteembaar als een bronstige stier en neukte haar met geweld. Ze voelde zijn lichaam op het hare bewegen, het schuren van zijn katoenen broek tegen haar bovenbenen en buik. Ze onderging zijn daad als een straf voor haar uitdaging en verweerde zich niet. Hij gromde, beet in haar borsten en begon te schokken. Ze voelde het zwellen van de eikel, diep in haar schoot, en wist dat hij nu zijn zaad in haar loosde. Hij drukte zwaar op haar lijf en perste de lucht uit haar longen. Zijn bezwete borst duwde op haar tieten zodat ze vochtig werden.
'Hij maakt me nat,' dacht ze, 'van boven en van onderen.'
Hij stond op, een golf sperma liep uit haar schede en droop taai en stroperig tussen haar benen. Anton stopte zijn penis in de gulp en ritste die dicht. Hij hielp haar opstaan en klopte de aarde van haar naakte rug. Op de achterzijde van haar witte rokje waren vuile strepen, evenals op haar dijen en kutje.

Het ging er niet allemaal af. Geen van beiden zei iets. Anton nam de plantjes op de en bracht ze naar Lea's auto waar hij ze in de achterbak plaatste. Hij keek naar Lea's lange gebruinde benen die onder haar rokje uitstaken. Ze had haar slip opgehesen en voelde het geil van de jongen in het kruisje ervan.
Ze stapte in en reed weg. Thuis gekomen liep ze eerst naar de badkamer. Ze trok de vuil geworden kleren uit en keek naar de glanzende vlek in haar slipje. Pas toen drong het eigenlijk goed tot haar door wat er gebeurd was. Ze stond onder de douche en spoelde haar huid en schaamlippen schoon. Haar buik gloeide, ze bedacht dat ze niet eens klaargekomen was tijdens die onverwachte paring.
Ze ging naakt op haar bed liggen, de rechterhand kroop over haar buik omlaag tot in haar kruis. De middelvinger gleed tussen de schaamlippen en raakte de kittelaar. Ze wreef langzaam eerst, naarmate ze geiler werd sneller. Een heftig orgasme hief de spanning in haar lichaam op. Lea zuchtte tevreden.

Meestal ging ze eenmaal per week naar de bloemist. De dagen duurden ditmaal lang, zodat ze de woensdag volgend op de zaterdag waarop Anton haar had genomen, naar de kas reed.
Om hem niet bij voorbaat uit te dagen had ze spijkerbroek aangetrokken.
Anton zei niets toen ze de kas binnenkwam. Hij keek naar de gevulde dijen die omspannen werden door de strakke jeans.
Haar vormen waren prakties onverhuld. Bij de gedachte aan wat hij enkele dagen geleden met haar gedaan had kreeg Anton een erektie.
Lea stapte op hem af en vroeg een bosje snijbloemen. Hij rolde een bosje narcissen in een papier en reikte haar die toe.
"Hoeveel is het?" vroeg ze.

"Die krijg je van me," bood hij aan.
"Ah, voor afgelopen zaterdag zeker," zei ze, "dat was dan een goedkoop nummertje voor je. Twee gulden hè? Daar kun je op de walletjes niet voor terecht."
Ze lachte spottend. Getergd greep hij haar beet en drukte haar tieten tegen zijn borst. Hij hield haar hoofd vast en zoende haar op de mond. Ze voelde de druk van zijn penis tegen haar buik en worstelde om los te komen. Het maakte hem nog begeriger, zoals ze tot haar tevredenheid konstateerde. De druk van haar lichaam zweepte hem op, zijn hand gleed over haar borsten. Hij kneep erin, zocht de halsopening van haar hemd en liet zijn hand naar binnen glijden. Het zachte vlees hitste hem op, hij wreef over de tepels die opzwollen. Voelend dat ze opgewonden raakte trok zijn hand terug en betastte haar buik. Hij duwde in haar kruis terwijl de andere arm om haar middel geklemd bleef.
Met duim en wijsvinger vond hij de sluiting van haar rits en trok die open. Hij graaide in haar broek, in haar slip en wreef over de behaarde venusheuvel.
Hij sloeg een been achter haar knie waardoor ze het evenwicht verloor. Opnieuw lag ze op de grond, Anton rukte haar broek open en schoof die langs haar dijen omlaag. Omdat de jeans zo strak zat lukte het niet zo vlug. Elke sekonde vertraging wakkerde zijn lust aan. Zodra haar onderlijf naakt was schoof hij de jeans onder haar billen. Hij kwam tussen haar dijen, wrong ze met de benen uit elkaar en rukte zijn gulp open. Lea keek omlaag, ze wilde zijn penis nu wel eens zien. Hijgend van opwinding zag ze een bijna polsdikke lul uit zijn gulp steken. Anton liet haar even los en rukte met een snelle beweging zijn broek omlaag. Onder de penis hing een uitgerekte zak met twee duidelijk zichtbare kloten erin.
Hij viel over haar heen en dreef zijn gezwollen paal in haar kut. Met beide handen schoof hij Lea's hemd omhoog zodat ze prakties naakt was. Wild beet hij in haar borsten en ramde zijn lul in en uit de gladde schede. Ze was goed nat, konstateerde hij, beter dan vorige keer. Lea's dijen wreven langs Anton's heupen. Zijn naakte, behaarde borst schoof op haar tieten heen en weer. Ze onderging deze tweede verkrachting bewuster dan de eerste, ze was erop voorbereid en vastbesloten er zelf

ook iets aan te hebben. Het was een duizelingwekkend genot die dikke fallus in haar schoot te voelen bewegen. Bij elke haal raakte hij haar gezwollen klit, de lust werd heviger, de begeerte feller. Hij naaide even woest als de vorige keer, maar Lea richtte haar hartstocht volledig op het bereiken van een orgasme.
Toen was ze overrompeld, nu was ze erop ingesteld. Antons handen waren onder haar stevige billen, hij klemde de vingers in het veerkrachtige vlees.
Lea rilde, een naderend orgasme deed haar zenuwen signalen uitzenden naar de gevoelige spieren. Deze seinen werden omgezet in een wellustgevoel, een genotservaring. Een huivering doortrilde haar hele lichaam, ook Anton voelde het. Het besef dat ze onder hem lag klaar te komen maakte dat hij zijn lul nog dieper in haar boorde. Lea's orgasme kwam opzetten en deed haar hele lijf sidderen. Anton kreeg een laatste aanzet tot zijn klimaks. Zodra Lea's lichaam was overgeleverd aan de woestte storm van bevrediging spoot hij zijn zaad in haar.
Trillend en spasties rukkend met de ledematen onderging ze haar orgasme en zijn zaadlozing. Zijn warme kwakjes vulden haar kut, zijn schokkende lichaam bracht het sperma over in het hare. Lea was voldaan, haar bevrediging volmaakt.
Antons warme zwetende romp plakte op haar buik en borsten. Zijn zaad kleefde in haar kruis. Hij wilde van haar af gaan, maar ze hield hem vast.
"Heb je geen vriendin?" vroeg ze nieuwsgierig. Hij aarzelde even maar zei dan:
"Jawel. Je bedoelt zeker of ik daar niet genoeg aan heb. Nee, ik heb niet genoeg aan haar. Ze wil niet vaak. Ze is een degelijk meisje en goed voor de huishouding. Maar ze is geen griet om wild mee te neuken zoals jij."
"O, ik ben dus maar een neukgriet," zei ze schamper.
"Zo bedoel ik het niet," legde hij uit, "je wilt toch wel eens fijn neuken en niets anders?" Lea overdacht wat dat inhield. Anton vroeg: "Heb jij geen vriend?"
"Nee," zei Lea, "momenteel niet. Ik houd niet zo van vaste ver-

plichtingen."
Anton krabbelde overeind, ze hield hem niet langer tegen. Hij hees zijn broek omhoog en keek neer op Lea's ronde buik en het blonde schaamhaar. De borsten lagen als trillende puddingen op haar bovenlijf. Uit haar kut lekte het sperma.
"Het komt in je broek," waarschuwde hij. Ze glimlachte.
"Wat een zorg ineens. Vorige keer liet je me gaan met zwarte vegen op m'n kleren en huid plus een kwak sperma in m'n broekje."
Ze kwam overeind een stutte de hangende tieten met beide handen. Ze keek hem aan en vroeg: "Hoe vind je ze?"
"Heel mooi," zei hij. Het geil gutste intussen langs haar bilnaad en maakte vlekken in haar jeans. Het kon haar niet schelen, Anton mocht haar van boven tot onder volspuiten met sperma. Ze stond op en begon haar kleren aan te trekken. Hij keek hoe ze haar lichaam verborg achter de strakke kleren. In de voorzijde van de broek waren natte plekken.
"Je loopt straks voor schut," zei hij. Ze haalde de schouders op.
"Ik zit toch in de auto," meende ze, "en iedereen heeft wel eens een vlek in zijn broek." Ze pakte het bosje narcissen en liep de kas uit.
"Waarom kom je niet eens een avond langs," riep ze over haar schouder.
"Waar woon je?" vroeg hij. Ze noemde de straat en het nummer.
Thuis trok ze haar kleren uit en liep naakt heen en weer, zorgend voor het avondeten dat ze in haar eentje verorberde. Ze hoopte dat hij zou komen, maar de avond ging voorbij zonder dat Anton kwam opdagen.
De volgende avond stond hij plotsklaps voor haar.
"Woensdags kan ik nooit," zei hij verontschudigend, "dan ben ik altijd bij Maartje."
Lea keek hem medelijdend aan. "Heet ze Maartje?" vroeg ze. Hij knikte. "Wat een truttige naam," zei ze schamper.
"Jij bent ook een trut," zei hij grof, "een trut met een geile kut."
Ze werd week tussen de benen, zijn woorden leken haar te raken als een greep in haar kruis. Ze duwde haar hand tegen zijn gulp, erachter voelde ze de zwelling van de penis. Ze kleedden elkaar uit en vielen in een heftige omhelzing op het bed. Ze grabbelde naar Antons penis en hield zijn dikke staaf omklemd. Hun naakte lijven wreven lustzoekend

tegen elkaar. Lea hijgde van opwinding en verlangen. Ze was botergeil en zei hees: "Dus ik ben een trut? Een trutkut?"
Hij reageerde op haar obscene woorden. Terwijl hij vol genot de penis in haar vagina liet glijden gromde hij: "Je bent een lekker geil stuk."
"En jij bent een grote lul," hijgde.
Ze neukten, af en toe de stilte doorbrekend met een opzwepende uitdrukking.
"Je bent een neukstoot," gromde Anton. "En jij een naaibeest," repliceerde ze.

"Geilkont," hijgde hij.
"Klotevent," siste ze.
"Geilpruim.....!" "Fokstier.....!" "Kuthoer.....!" "Spuitkont.....!" "Neukslet.....!" "Kuttestamper.....!"
Zo ging het over en weer, ze bedachten de geilste scheldwoorden en wierpen die elkaar toe, wat alleen maar bijdroeg tot het stijgen van de hartstocht. Lea voelde de zware boor waarmee hij haar kut omwoelde. Hij voelde de rubberachtige beweeglijkheid van haar schede. Ze spanden hun lichamen en persten de buiken tegen elkaar. In een orgie van stormachtige wellust bereikten ze samen een hoogtepunt. De hevige ekstase deed beiden kreunen en grommen, hijgen en zuchten. Ze schreeuwde de klimaks uit, het klaarkomen deed alle remmingen

vergeten. Brullend en kermend, borsend op elkaars hete opgezweepte lijven, beleefden ze het orgasme en persten ze het geil uit hun lichamen. Lea's kut stroomde over van de sappen die in haar kruis liepen, en zich vermengden met haar geil.
Ze bewoog en voelde het wegstromen, in een hete opwelling stak ze de hand onder haar billen en smeerde het in de huid. Haar vingers zaten onder het geil. Toen hij van haar afrolde en amechtig hijgend naast haar lag stak ze de vingers stiekem in de mond. Ze likte die af en bracht de hand weer naar haar kut. Dik en schuimend stond het op en tussen de schaamlippen. Weer zoog ze het van de vingers, hopend dat hij het niet zou zien. Ze wilde niet dat hij merkte hoe geil ze was, misschien zou hij zich dan wel schamen voor zo'n uiting van wellust. Maar hij zag het wel en keek verstijfd van opwinding toe hoe ze het geil uit haar kut likte. Het wond hem op, hij kroop op de knieën en ging op haar borsten zitten. Zijn slappe glibberige pik hing voor haar lippen. Ze wist wat hij verlangde zonder dat hij erom hoefde te vragen. Ze opende de mond en ving de penis op om hem af te zuigen. Ook likte ze zijn balzak, ze zoog zijn geil en het hare van de huid en genoot ervan. Anton keek op haar neer, op haar bezige mond en vlugge tong. Hij besefte dat hij met deze vrouw kon doen wat hij wilde. Ze was puur seks en zinnelijkheid.
Haar likkende tong deed zijn penis geleidelijk harder en dikker worden. Ze rolde de gezwollen lul langs haar wangen en neus, duwde hem tegen haar ogen en wreef ermee langs de kin. Ze wikkelde een lok van haar haren er om heen en kapselde de kloppende roede in. Ze maakte Antons geslachtsdrift los, hij voelde het niet meer te kunnen inhouden. Aan zijn vertrokken mondhoeken merkte Lea dat er iets op komst was. Maar hij waarschuwde ook nog en riep:
"Pas op! Ik kom klaar!"
Als hij gedacht had dat ze zijn penis verschrikt opzij zou duwen had hij het mis. Ze liet hem in volle hevigheid spuiten, midden in haar gezicht. Haar half open mond ving een deel ervan op, de rest kwakte in dikke vlokken in haar wangen en kin. Het spatte zelfs tegen haar voorhoofd en in haar haren. Het kleverige sap droop langs haar gezicht, het hing in glibberige droppels en lang gerekte pegels van haar

kin.
Anton overzag met een angstig gevoel wat hij had aangericht. Lea's ogen verrieden hem dat ze genoot en stelden hem gerust. Ze likte het geil van haar wangen en bovenlip zover haar tong reikte. Daarna wreef ze het met de vingers naar de mond toe en zoog het ekstrakt van zijn ballen op.
Hij besefde ineens dat Maartje hem dit nooit zou kunnen bieden. Hij mocht Maartje neuken, ja, maar dan was het ook gebeurd. Even een nummertje maken en dan hup-hup de broek weer aan.
Toch zou hij Maartje niet willen ruilen voor Lea, die supergeil was en een man tot kookhitte kon brengen.
Hij was er echter zeker van dat ze het met een ander even zo zou doen. En een vrouw die, zodra hij uit het gezicht was, de benen van elkaar deed voor iedere vent? Nee, dat leek hem ook niks.
Hij wilde het haar vragen. Maar hoe moest je zoiets vragen?
"Ga je gezicht wassen," stelde hij voor. Lea stond op en ging naar de badkamer. Hij volgde haar en keek naar haar geile lichaam terwijl ze zich waste.
Zodra ze haar kut gewassen had greep hij haar in het kruis. Ze was heet en begon meteen haar kut tegen zijn vingers te draaien. De telefoon ging.
Lea holde er naar toe en nam de hoorn op. Ze praatte tegen iemand die iets vroeg. "Nee," zei ze, "vanavond heb ik bezoek. Een andere keer ja? Bel tevoren nog maar even. Zaterdag? Wacht even."
Ze hield de hand voor de hoorn en vroeg Anton: "Zaterdagavond kun je zeker niet?"
Hij schudde ontkennend het hoofd. "Nee, dan moet je naar Maartje," sneerde ze. "Ja, dat is goed!" riep ze met een blij stemmetje in de telefoon, "ik heb het even nagekeken in m'n agenda. Zaterdagavond heb ik niks bizonders."
Op zijn vragende blik zei ze: "Een vriendin. Die belt wel vaker."
'Ze liegt,' dacht hij, 'ze kan toch wel gewoon zeggen dat er een vriend komt.'
Zaterdagmorgen kwam ze bij hem in de kas. Ze droeg een kort donker rokje en een rood truitje. Ze zag eruit om gegrepen te worden zoals de

tepels weer door de wol heen priemden. Haar lange benen onder het rokje leken de weg te wijzen naar boven, diep in haar kruis. Hij likte langs de lippen en begeerde haar.
"Vorige week smeet je me zo maar op de grond," zei ze.
"Toen kon ik me niet beheersen," zei Anton.
"Nu wel?" vroeg ze. "En ik wilde het nog wel gemakkelijk voor je maken. Ik heb geen broekje aan."
Hij kreeg een dikke tong, het was of zijn keel werd dichtgeknepen.
"Je liegt," zei hij. Ze tilde het rokje op en toonde hem haar blote buik met de donkere schaduw erop van het venushaar.
Het bloed steeg naar zijn hoofd, hij kreeg een erektie en greep haar beet. Met een krachtige zwaai legde hij haar op de grond en viel over

haar heen. Nerveus grabbelde hij in zijn gulp en joeg met een forse stoot zijn penis in haar kut. Hij neukte even wild en heftig als de vorige keer. Bezitterig nam hij haar en sprietste zijn hete zaad in haar sidderende pruim. Lea kwam hijgend klaar, de benen om zijn heupen geslagen. Ze steunde van genot.
"Was je bang dat je vanavond geen beurt zou krijgen?" vroeg hij sarkasties.

Ze keek hem meewarig aan. "Ga jij maar fijn naar Maartje," zei ze.
Hij keek haar na toen ze de kas uitliep, naar de bewegende knieholtes en de fijn gevormde kuiten, de smalle enkels en de lange benen, die ze vanavond voor een ander zou spreiden. De hele dag was hij ongedurig, bij Maartje voelde hij zich 's avonds niet op zijn gemak. Hij maakte geen aanstalten haar te neuken zodat ze hem verbaasd vroeg: "Wil je niet even?"

"'k Voel me niet zo lekker," zei hij, "ik geloof dat ik maar vroeg naar bed ga."
Om elf uur ging hij bij Maartje weg en reed in zijn kleine Renault naar de wijk waar Lea woonde. Er brandde volop licht in haar kamer, zou ze nog niet aan het naaien toe zijn? Nieuwsgierigheid drong hem brutaal te zijn, hij drukte op de bel en hoorde even later haar stem door de huistelefoon.
"Ik ben het, Anton," zei hij. Even was er een stilte, dan haar verbaasde stem.
"Anton! Wat leuk dat je nog even komt." De deur werd geopend, hij ging naar de lift en drukte bijna op het verkeerde knopje. De deur van Lea's flat was open, ze wachtte hem op en loodste hem naar binnen. In de kamer zat een jonge vrouw, iets ouder dan Lea. Ze zag er lang niet zo leuk uit, een echt trutje. "Dit is Nellie, je weet wel, die belde afgelopen donderdag toen jij er was."
"Dan stoor ik eigenlijk," stamelde hij. Maar Lea drukte hem in een stoel en zei: "Ben je mal."
En Nellie viel bij: "Ik moet toch de laatste bus halen."

Een kwartier later vertrok ze en waren ze alleen. Lea keek hem spottend aan. "Wilde je me overvallen?" vroeg ze.
"Nee," zei hij aarzelend.
"Wat wilde je dan?" vroeg ze door.
"Wat zou ik nou willen," zei hij.
"Heb je geen beurt gehad van Maartje?" sarde ze.
"Nee, ik had er geen zin in. En ik ga niet meer naar haar toe."
"Kom je voortaan zaterdagsavonds bij mij?" vroeg ze.
"Elke avond als je wilt," beloofde hij. Ze liep op hem toe en wreef met de hand onderzoekend over de voorkant van zijn broek. "Begint 'ie al te groeien?" vroeg ze.
Ze maakte zijn gulp open en keek vertederd naar de nog half volwassen penis. Lea trok zijn broek omlaag en rukte met snelle gebaren haar kleren uit. Ze stonden naakt tegenover elkaar, zijn pik duwde in haar buik.
"Stoute jongen," zei ze en prikte met een vinger tegen zijn borst, "je bent gekomen om mij te neuken, hè?"

"Ja," zei hij en wierp haar op de grond. Middenin haar kamer, tussen de verspreid liggen kledingstukken, naaiden ze heftig en lagen kreunend op de vloer.
Begerig sloeg Lea de naakte benen om Antons heupen, hitsig stootte hij zijn boomharde lul in haar schede. Haar kut dreef van verlangen, ze gierde het uit toen ze klaarkwam en zijn zaad als een weldadige regen in haar vagina gutste.

WAT JE
VER-
HAALT IS
LEKKER

Nog niet zo lang geleden woonde in een ver, oosters land - een land waar de sprookjes van Duizend-en-één-nachten nog steeds werkelijkheid zijn - een jonge, knappe prins. Hij droeg een voor onze begrippen heel typiese naam: Lul Raggemaar. En het kan niet anders of deze naam roept onmiddellijk associaties op met een zeer aantrekkelijk gezelschapsspel. Een spel dat al sedert Adam en Eva door ontelbaren met de allergrootste overgave en het meeste genot gespeeld wordt en waarbij - als het tenminste goed gebracht is - geen winnaars en geen verliezers zijn.
Nu, Lul had er nooit bij stilgestaan dat hij een naam droeg die de mensen op een ander gedeelte van de wereldbol doet denken aan datgene wat een man tussen zijn benen heeft hangen. Het overbekende slappe ding dat met de kop omlaag hangt, maar zich opricht, vergroot en verstijft zodra zijn eigenaar zich op een zwoel-erotiese manier bezighoudt met iemand van het andere geslacht. De andere mogelijkheden - want die zijn eveneens legio - laten we op deze plaats buiten beschouwing. En wat Luls achternaam, Raggemaar, betreft: die had ie meegekregen van zijn vader en die van diens vader en die van diens vader en zo maar door. Maar hoe men de zaak ook bekeek, het was in elk geval wél een naam die bij het diertje paste, als je tóch weer op die associaties wilde teruggrijpen. Want de Raggemaars waren tot in het verre verleden levensgenieters van de eerste orde geweest. Hun dagen waren tot in lengte in drie gelijke parten verdeeld, met soms een grensverlegging van deze naar gene zijde of van gene naar deze zijde.
De drie parten kan men, in grove trekken, als volgt omschrijven: acht uren per dag werden besteed aan de uitbreiding van het toch al fabelachtige familiekapitaal, waar, tussen haakjes, de Zwitserse banken goed mee waren. De uitbreiding kostte niet zóveel moeite. De olie stroomde onafgebroken, vierentwintig uur per etmaal, door kilometerslange pijpleidingen naar de reuzetankers, die gereedlagen om het vloeibare goud naar alle delen van de aardbol te varen. Nog steeds kwam er geen einde aan deze stroom, dus zou er voorlopig ook geen einde komen aan het vergaren van miljoenen.
Het tweede part werd besteed aan slapen.
En dáár valt verrekte weinig over te vertellen, ware het niet dat dit in een bewusteloze toestand wegzakken het gevolg was van de seksuele genoegens, waarmee het derde part van de dag gevuld was. De

Raggemaars waren zakenlieden pur sang, maar op zijn tijd wisten ze hun money, juwelen en landerijen heel goed te vergeten. Dat was als ze op de matras lagen en elke hand zo'n soepele, machtige en hete bol van een jonge, sensuele hoeri omvatte, terwijl hun staalharde penis zich in zijn volle lengte naarstig een weg boorde naar een andere goudbron. Geen tastbaar goud weliswaar, maar toch het vierentwintig-karaats goud van de seksuele bevrediging. En dat was soms méér waard voor de Raggemaars dan twaalf tankers volgestampt met olie...
Overgrootvader Raggemaar had zich in de gezegende leeftijd van achtenzeventig jaar ongelukkigerwijs naar de eeuwige jachtvelden geneukt. Grootvader Raggemaar daarentegen mocht de periode der zeer sterken niet bereiken, maar had bij zijn laatste ademstoot toch de troost dat ie genoten had voor twee. Dus telden voor hem de jaren dubbel en zó gerekend was hij ouder geworden dan zijn papa.
Vader Raggemaar was een al even grote liefhebber, die in plaats van acht ook weleens tien uur met een spiernaakt wijfje op de matras lag en wiens pik konstant tien uur in een toestand van erektie verkeerde. Uitgezonderd... de momenten waarop zijn minnares hem tot een ejakulatie bracht. Dán was er even sprake van een rusttoestand; zij het niet voor lang. Zij verscheidenen had onder nogal mysterieuze omstandigheden plaatsgevonden. Insiders - wie dat waren wist niemand - beweerden, dat het iets te maken had met een wilde paring die, zoals achteraf bleek, te wild geweest was.
Raggemaar had een nummertje weggegeven om je het water uit de mond te doen lopen. De weelderige oosterse die kreunend en zuchtend onder zijn zware, bezwete en behaarde lichaam lag te deinen en die Raggemaar al tweemaal met de mond had klaargemaakt, verlangde van haar heer en gebieder dat hij plompzakte. Dat was allemaal tot haar dienst en Raggemaar gunde een ander ook een lolletje. Maar toen hij zijn kostbare gereedschap wilde opbergen, kon ie niet meer terug, hoe graag hij dat ook wilde... Raja, de hoeri die zijn soldeerspullen in het diepst van haar mooie dijen gestald had, deed haar uiterste best om het lichaam kontakt in beider belang te verbreken. Ook háár lukte het niet. Zo soepel als zijn slappe penis anders altijd uit haar sappige scheur gleed, zo moeilijk ging het nu. Of beter gezegd, het ging helemaal niet. En uiteindelijk kon je zo niet eeuwig blijven liggen.

Na twee uur worstelen en zweten moest de lijfarts eraan te pas komen. Die raadpleegde zijn hele arsenaal aan mediese kennis en moest tenslotte toegeven dat er voor dit geval geen kruid gewassen was. Op zijn beurt liet hij twee specialisten ontbieden en wat die twee tegen elkaar fluisterden, bezorgde Raggemaar de meest afgrijselijke visioenen. Speciaal de opmerking 'afsnijden' bracht hem in paniek. Het had niets met afsnijden van het elektriese licht of het gas te maken, want de aangeboden nota werd steevast stipt op tijd voldaan. Nee, die knapen hadden het wel degelijk over zijn arme jongeheer en het scrotum, die na gedane arbeid opeens van geen wijken wisten. Maar uiteindelijk kwam het allemaal goed. Raggemaar dreigde, onder het uitroepen van allerlei verwensingen, beide specialisten te zullen laten kastreren als ze hem niet binnen een uur van de onderbuik van de naakte Raja konden bevrijden. Dus het lukte. En de oplossing was al even simpel als doeltreffend: een emmer ijswater. Maar de zenuwslopende spanning, in kombinatie met de gedachte voor de verdere rest van zijn leven manloos te kunnen worden als het niet lukte, waren funest voor de rikketikker van de knappe prins. Toen hij hijgend en zwetend én rillend - van dat koude stortbad natuurlijk! - naast de hete billen en warme borsten van Raja lag, kreeg hij een hart-stimulerende injektie toegediend en daarna werd zijn manlijkheid in het vet gezet. Alles leek in orde te zullen komen. Maar nauwelijks een etmaal later overleed Raggemaar senior plotseling aan een hartinfarkt. Zelfs een dozijn spiernaakte en met hun heupen wiegende en borsten draaiende hoeri's zouden niet bij macht zijn geweest hun heer en gebieder terug te lokken in het land der levenden...

Lul Raggemaar was nu dy man die voor het voortbestaan van het geslacht verantwoordelijk was. Maar voortplanting was niet de primaire eis als de prins zijn broek liet zakken en begerig plaats nam op het deinende buikje en de sterke heupen van een bloot hunkerend zwartogig schatje. En als hij aan een paar harde tepels lag te likken of in die veerkrachtige melkbollen beet, dacht hij alleen maar aan zalig klaarkomen en zou hij het hele voorspel wat hem betrof wel willen vergeten. Later zou ie wel zien of zijn gloeiende zaadstraal de roos getroffen had. Dat was, tussen haakjes, trouwens veelvuldig het geval, doch dat risiko moest je maar op de koop toenemen, vond Lul. Overigens, waar zat hij eigenlijk over in? ! Al zijn kindertjes kregen

een eersteklas opvoeding en werden later allemaal goed ondergebracht bij pleeggezinnen, waarvan de ouders misschien ook vaak de matras op de proef stelden, maar de uitzinnige ejakulaties vruchteloos bleven...
Lul Raggemaar had een voor een oosterse prins merkwaardige hobby: hij hield er een dagboek op na. Daarin beschreef hij uitgebreid zijn talloze erotiese avonturen. Zelfs de schuttingwoorden daarbij ontbraken niet. Vergeleken bij hem was Casanova een onschuldige koorknaap. De grootste uitgeverijen ter wereld - wie het bestaan van dit dagboek ter ore was gekomen - boden voor doodgewone stervelingen als wij zijn fabelachtige bedragen aan om Luls memoires te mogen publiceren. Maar wat is één, twee of drie miljoen dollar voor een oosterse prins die veelvouden daarvan bij Zwitserse banken heeft staan? ! Lul trapte er dus niet in. Hij zou wel zien wat ie ermee deed. Als hij in een krazy bui was, was ie in staat om het de eerste de beste journalist die hij tegenkwam kado te doen, zonder er een cent voor te vragen. Want zó was Lul ook wel weer: aan de ene kant zo hard als een pik in erektietoestand, aan de andere kant so zacht als de sappige pruim van een achttienjarige hoeri die om een man verlegen zit!
Door een lek in de organisatie van de oosterse staatsveiligheidsdienst zien wij echter tóch kans om fragmenten van dit felbegeerde dagboek in het licht der openbaarheid te brengen. Het zijn er slechts enkele, maar ze geven de geïnteresseerde lezer een indruk van de inhoud van deze memoires en dus het seksuele leven van prins Lul.

23 juli 19..
Ik loop al de hele dag met een stijve paal. Dat is verdomdvervelend, want iedereen in het paleis die het ziet, denkt dat je zo geil bent als een aap. En dan hebben ze natuurlijk nog gelijk ook! Het wordt tijd dat ik weer eens wat pittig naaiwerk zoek, want het is voor de zoveelste keer gebleken dat ik geen twee dagen zónder kan. Heel normaal overigens, vind ik. Maar met welke hoeri zal prins Lul straks een plat gaan? Toch wel moeilijk. Die wijfjes hebben allemaal hun eigenaardigheden. Misja knijpt je in je testikels op het moment dat zij niet moet knijpen. Dat werkt verdraaid storend en daardoor heb ik zeker drie minuten langer nodig om klaar te komen. Nee, Misja niet. Die knijpt vanavond maar in haar eigen ballen. Hoewel... het zijn me er wél een paar. Je komt handen tekort als je je met dat golvende, warme spul gaat bezighouden.

Toch moet ik van die knuppel af. Tenslotte ben ik geen honkballer. Keuze genoeg, daar niet van. Een harem vol seks. Ruim twee dozijn. Elke knaap die niet zo rijk bedeeld is als ik, zou er rooie oren van krijgen en van uitzinnigheid niet weten met welk vrouwtje hij het eerst op de matras zou duiken.

Maar ik, Lul Raggemaar, ben de superverwende prins op seksgebied. Ik kan de borsten en billen en de inhoud van hun pikante slipjes wel dromen. Geblinddoekt en op de tast af kan ik zeggen: 'Dit zijn de torpedovormige tieten van Dinah, dát is de navel van de verrukkelijke Adida, dit zijn de soepele billen van Erni en dát... dát is Rita's overheerlijke poesje! ' Maar juist omdat ik dat geblinddoekt en op de tast af kan doen, vraag ik mij ernstig af of het misschien tijd is om de hele ploeg de laan uit te sturen en er drie dozijn kersverse vrouwtjes voor terug te nemen. Niet al te doortrapt, maar vooral niet te preuts. Als het enigszins kan jonge maagden, die toch wel weten hoe de vork in de steel past, oftewel: een penis tussen hun dijbenen...

24 juli 19..
Uiteindelijk is het Adida geworden op wier machtig-mooie naaktheid ik mijn bronstige verlangens heb kunnen uitleven. Zij bezit juist datgene wat mijn verwende body op dat moment het meeste nodig had. Het moedervlekje op de ronding van haar rechterbil neem ik maar op de koop toe. Zélf ben ik ook niet helemaal gaaf! Adida heeft alles in het werk gesteld om mij de indruk te geven alsof het de allereerste keer was dat ik mijn paaltje bij haar puntje bracht. Bij Allah, die hoeri kan er wat van! ! Het water loopt nóg uit mijn mond als ik eraan denk hoe de jonge hoeri mij als een ervaren minnaar naar het stormachtige hoogtepunt voerde. 'Er is maar één lul voor mij,' zei ze zwoel, toen haar slanke vingers zich als een stalen ring om mijn felkloppend stijve lid sloten en hem naar haar sensuele lippen brachten, teneinde met haar tong de eikel te bewerken en daarna de hele kop tussen haar hagelwitte tanden nam. Maar uit die opmerking kon ik niet opmaken of Adida mij bedoelde dan wel het ding, waaraan zij lag te likken zoals een kind aan een lolly. Het interesseerde me trouwens geen barst. Een feit is dat de uitdagende hoeri me geen moment met rust liet. Zij duwde om beurten een van haar machtige borsten onder mijn neus en prikte een harde, puntige tepel tussen mijn droge lippen. Haar wiegende heupen en deinende

buik bezorgden mij een intens eroties genot en toen ik Adida's kittelaar met twee vingers streelde, steeds wilder, liep het sap er langs. Een duidelijk bewijs dat haar kutje stormrijp was. De hoeri, van wie een betoverende, exotiese geur in mijn neusgaten drong, gunde me niet het genoegen mijn hunkerende paal in haar vagina te schuiven. Dat deed zij zélf. En toem mijn penis tot aan de wortel toe in haar onderbuik verdwenen was, begon het naakte wijfje te schudden en te wippen en schrijver dezes - prins Lul Raggemaar - wipte op hetzelfde ritme mee.
Eerst lange halen, maar toen steeds kortere en in een steeds sneller tempo. 'Raggen maar, Lul! ' riep Adida hees en haar hete adem ketste af tegen mijn oorvliezen. Haar scherpe nagels trokken schrammende sporen in mijn gebronsde, zwetende huid, toen de spanning in mijn lichaam zich ontlaadde en ik mijn sperma als een lading gloeiende lava in Adida's wildschokkende genotstempel loste. Zij zuchtte en steunde en we moesten elkaar de mond snoeren, anders hadden we de hele tent bij elkaar gegild van losbarstende seksuele genoegens...
Als je denkt dat de hoeri toen genoeg had, heb je het mis. Daarna - telkens met tussenpozen van nauwelijks een kwartier - eiste de naakte schoonheid nog tweemaal zo'n krachtinspanning. De derde en laatste keer was ik bang dat ik dezelfde kant zou opgaan als mijn oude heer. Toen ik namelijk al mijn aandacht aan haar verende bumpers wijdde en de harde tepels tussen duim en wijsvinger draaide, was de vamp - het lichaam van een sirene en het temparament van een volbloed hengst - bezig niet alleen mijn penis in zich op te bergen, maar ook het verdere spul.
Bij Allah, op het gezegende moment kreeg ik haar bedoeling door en met een ruk wist ik datgene te redden wat ik beslist niet tussen haar dijbenen wilde stallen. Anders had ik deze regels ongetwijfeld niet kunnen schrijven...
Adida's amandelvormige, nachtzwarte ogen gloeiden van hartstocht en boosheid tegelijk. Ik had haar gekwetst in haar verlangens. Een ogenblik werd ik zwak en wilde ik mijn minnares toestaan alles met mij te doen wat zij wenste. Maar de herinngering aan het trieste verscheiden van Raggemaar senior deed mij het hoofd koel houden. Toen ik na drie woeste paringen met knikkende knieën naar de inmiddels gevulde badkuip strompelde, had ik het gevoel dat een uitgeknepen citroen nog sappig was, vergeleken bij de uiebol tussen mijn bovenbenen...

16 augustus 19..

Amsterdam is een stad om telkens weer terug te willen komen. Dat is mijn konklusie na het eerste bezoek dat ik aan de hoofdstad van Holland bracht. Het waren de oliebelangen die mij daar brachten. Maar na het behartigen van deze zaken waren er andere dingen die mijn belangstelling opeisten. Tijdens een avondlijke wandeling door de binnenstad kwam ik in de warme buurt terecht. Helemaal inkognito, dus niemand herkende me. Hoewel ik het verdomd vreemd vond telkens mijn voornaam te lezen op schuttingen en muren. Idioot eigenlijk, allemaal kamertjes en souterrains en daarin vrouwtjes die te huur blijken te zijn. Voor een kwartier, voor een uur of een hele avond en als het moet zelfs voor een nacht. Tegen betaling zijn deze hoeren - zoals men ze in Holland noemt - bereid een man seksueel genot te bieden in de meest uitgebreide vorm. Hoe beter de betaling, des te grilliger de verlangens mogen zijn. Zoiets heb ik nooit eerder meegemaakt. Mijn harem is voor prins Lul Raggemaar alleen. Geen andere man mag er gebruik van maken. Zou er tóch zo'n onverlaat zijn die de euvele moed bezit de heupen en borsten van een van mijn liefjes te beklimmen, dan speelde hij met zijn gezondheid. En als hij gesnapt wordt op het moment dat hij zijn geilstraal in haar tempel van genot spuit, dan wordt de wraak nóg groter. Dat kan hem maksimum de kop kosten en minimum de straf van ogenblikkelijke ontmanning. En het lijke me beslist geen prettig idee je ballen door de lucht te zien vliegen. Ik geloof niet dat er in mijn paleis maar één bediende is die dat grote risiko durft te nemen.

Want een man zonder testikels is wat voor een Hollander een zoute haring zonder uitjes is...

Maar dat doet nu niet ter zake. Ik heb het nog altijd over die rosse buurt in Holland, waar schaarsgeklede vrouwtjes uitdagend vrouwtje aan vrouwtje zitten en met de regelmaat van een klok de gordijnen van hun kamertje dichtschuiven omdat er een bronstige klant voor de deur staat. Ik moet er niet aan denken: een vrouw met andere mannen te moeten delen! Haar borsten zijn jouw borsten en zijn borsten, haar billen zijn jouw billen en zijn billen en haar kutje is van jou, maar ook van hem. Eerlijk zullen we samen alles delen! Bij Allah, op dat punt ben ik de grootste egoïst die er op twee voeten

rondloopt. Alles voor mezelf. Met niemand delen. Anderen kunnen uit mijn harem krijgen wat ik heb afgedankt.....

Zo wandelend en glurend en observerend heb ik een paar uur doorgebracht. Soms werd ik op straat aangesproken door een hoer die me vroeg of ik het haar een tijdje gezellig wilde maken. Dan zou zíj het mij doen. Maar ik wimpelde die vriendelijke uitnodigingen resoluut af, want ik heb weleens gehoord dat er transvertieten bij zijn. Eerst wist ik niet wat dat waren, maar toen heb ik het me laten uitleggen. Dat blijken als vrouwen verklede mannen te zijn. Prins Lul niet gezien! Ik ben zo gezond als een vis in het water. Geen mannenhanden aan mijn lijf. Het is al erg genoeg dat die ouwe pil bij de wekelijkse mediese keuring mijn pik in zijn handen neemt en eraan trekt om de elasticiteit ervan te kontroleren, of in mijn zak knijpt... Toen ik ver na middernacht tussen de koele lakens van mijn luxueuze hotelbed schoof vijfhonderd gulden per nacht, inklusief ontbijt met een zachtgekookt Hollands eitje, voelde ik mijn bloed toch tintelen bij de gedachte aan wat ik de afgelopen uren allemaal aan seksy spul gezien had. Het bloed van een Raggemaar verloochent zich nooit. Opeens kreeg ik een martelend gebrek aan een spiernaakt, sensueel wijfje met een paar lekkere knijptieten en dito billen. Een die lag te kronkelen van uitbarstend genot als je haar met je stijve knuppel te lijf ging. Het werd een moeilijke nacht, dat staat als een paal boven water. Weliswaar stond er een telefoon naast mijn bed, waardoor ik in verbinding stond met de receptie van het hotel. Maar of je om een Hollandse seksbom kon vragen, liefst met grote borsten en zuiglippen, dat stond nergens vermeld. Dus liet ik het maar, lijdelijk toeziend hoe de verlichte wijzers van de wekker tergend langzaam vooruit kropen....

Het eerste wat ik deed toen ik in mijn paleis terugkeerde, was met een van mijn haremliefjes op de matras kruipen en mij van mijn kwellende drang bevrijden. Het schatje werkte op alle fronten mee en zij dacht dat er geen eind kwam aan mijn gloeiende zaadstroom. Maar ik had het dan ook een hele tijd opgespaard. Toen ze mijn allerlaatste druppel te pakken had, wilde zo nóg doorgaan, die kleine, geile seksbom. Zij duwde haar onderbuik wild tegen mijn mannelijkheid op en probeerde de punt van een tiet tussen mijn sterke tanden te krijgen....

Prins Raggemaar had bizonder genoten in Holland. De oliezaken waren prettig geregeld en het kapitaal zou een pittige uitbreiding krijgen. Over Amsterdam-bij-nacht was Lul wild-enthousiast. Hij hield wel van dat ruige en ongekompliceerde. Een Amsterdammer wond er tenminste geen doekjes om en bij hem wist je precies waar je aan toe was. Maar het allerinteressantste wat prins Lul daar ontdekt had waren de seksshops, die in aantal niet onderdeden voor de kroegjes en bordelen. Nieuwsgierig had hij de etalages bekeken en was toen naar binnengestapt. Hij had gretig in boekjes staan bladeren. Daarbij had ie genoten van al dat blote spul waar de tijdschriften bijna van uitpuilden. Uitdagend en prikkelend drongen de vrouwtjes zich aan hem op. En dan die advertenties waarin mannen kontakt zochten met grietjes en ook wel mannen - homo's noemden ze die in Holland en ruigfluiten in zijn eigen land, waar ze overigens strafbaar waren. En grietjes zochten kontakt met mannen en ook wel met andere grietjes - lesbiennes zeiden ze in Amsterdam en bij hem in het oosten noemde men ze sarkasties dubbelpruimen. Dubbelpruimen daarentegen werden niet vervolgd, omdat hun aktiviteiten bijna niet te kontroleren waren. Lul verwonderde zich er over dat die knapen en grietjes zich onbeschaamd toonden zoals ze er zonder tekstiel uitzagen. Maar aan de andere kant vond hij het toch wel sportief, want nu konden eventuele liefhebbers tenminste zien dat ze geen kat in de zak kochten. Hoewel, pikant bléef het natuurlijk wel om jezelf afgebeeld te zien in een seksblaadje met een paalstijve penis of als vrouw met je handen als presenteerblaadjes onder je borsten of je bovenbenen gespreid, zodat iedereen tegen je poes zat aan te kijken. Of erger nog: met je billen onbeschaamd naar de kamera toegekeerd. Lul keek niet op een paar centen meer of minder. Hij kocht in totaal voor vijfhonderdvijftig gulden aan prikkellektuur.
Bovendien sloeg hij een paar zeer pikante, ragfijne seksslipjes in en wat behaatjes met tepeluitsparing. Dat zou Adida goed staan, bedacht hij. De man voor de toonbank had hem helemaal niet vreemd aangekeken. Blijkbaar was ie zulke klanten gewend. Want er schijnen snuiters te zijn die met dat spul in hun binnenzak regelrecht naar de walletjes lopen, een hoer uitzoeken en van haar verlangen dat ze zo'n broekje en behaatje voor hen showen. Daar komen ze al bij klaar, zonder dat er van enig lichamelijk kontakt sprake is....
Goed en wel terug in zijn paleis liet prins Lul zich bij een soort van

talentpraktikum inschrijven voor Hollandse les. Hij toonde zich een intelligente, leergierige knaap en na een maand of wat was hij in staat Nederlandse zinnen te zeggen. Bijvoorbeeld: Allemachtig baby, wat heb jij een lekkere grote joekels! - Ik ga vanavond vroeg naar bed, want ik heb zin om te maffen. Dus kan ik jou niet neuken. - Kleed je uit, ik wil die mooie poes van je zien! - Ik heb last van een erektie en hoe kom ik eraf? ! - Blijkbaar verkeerde de prins in de mening dat dit de gebruikelijke konversatie in Holland was. Maar hij dacht zich er mee te kunnen redden; al zou tijdens een vergadering van Hollandse olie-aandeelhouders voor menig lachwekkende situatie teweeg kunnen brengen als ie de verkeerde woorden gebruikte.

Toen de prins de taal volledig onder de knie had, nam het plannetje dat al een hele tijd in zijn brein rijpte, definitieve vormen aan. Hij liet zich opnieuw inkognito naar Amsterdam vliegen en had een middag lang een ernstig gesprek met de eigenaar van een der betere seksshops. Die zou hem namelijk meisjes moeten leveren voor zijn harem. Struise, blonde en donkere meiden met indrukwekkende borsten en heupen, die verdomd goed wisten hoe ze met een kerel moesten omspringen en niet herhaaldelijk aan de noodrem trokken als het rendez-vous naar hun smaak teveel uit de hand dreigde te lopen. De man van de seksshop wist niet hoe hij het had. Steeds zat hij zichzelf stiekem in zijn arm te knijpen om te voelen of ie droomde of dat het werkelijkheid was. Hij vertrouwde die knappe, gebronsde oosterse knaap met zijn mengelmoes van Arabies en Hollands voor geen cent. Lul begreep dat heus wel. Daarom schreef hij een cheque ter grootte van vijfduizend gulden uit en liet de seksshop-man naar de betreffende bank bellen. Toen men hem van deze zijde bevestigde dat het wel safe zat met het geld, verdween zijn argwaan nog sneller als sneeuw voor een tropenzon. Op slag werd hij razend-enthousiast.

De kurk werd van de champagnefles gehaald en over en weer vriendschappelijke klappen op de schouders gegeven. Diezelfde avond nog vloog de prins terug naar zijn land, omdat dagretours naar verhouding voordeliger waren. Hij had de belofte meegekregen dat ie binnen een maand de eerste zending zinnenprikkelende en ogenstrelende Hollandse seks kon verwachten. De nota zou stipt op de dertigste van elke maand voldaan worden, was de tegenbelofte van de prins.

Thuisgekomen gaf prins Lul al zijn haremliefjes hun kongé, zelfs de verrukkelijke Adida. Ze kregen allemaal elk honderd goudstukken

mee, opdat zij de eerste tijd niet brodeloos zouden zijn en rustig naar een ander baantje konden uitkijken. Met hun adembenemende verschijning zou dat toch niet zo moeilijk zijn. Weliswaar had Lul nog niet het seksbroekje en het behaatje met tepeluitsparing bij Adida gepast, maar er zouden zich wel andere gelegenheden voordoen. Iedereen keek stomverbaasd op toen de kranten in vette koppen berichtten dat de jonge prins Lul Raggemar zijn harem aan kant had gezet. Men maakte zich ongerust over zijn potentie. Maar alleen de lijfarts van de prins wist dat het met die potentie wel in orde was. Hij kreeg hem tenminste nog net zo gemakkelijk omhoog als vijf jaar geleden....

De eerste zes mokkeltjes uit Holland waren verrukkelijk. Lul was in de zevende hemel. Tjonge, jonge, hij likkebaarde toen het spul hem door zijn sekretaris, een enuch, werd voorgesteld. Stevige borsten, waarvan de tepels bijna door de dunne stof van hun truitje of tailleurtje priemden, korte rokjes met prachtige dijen en pittige benen zonder einde. De eerste de beste nacht was het al raak. Hij zocht er op zijn gemak twee brokken uit, waarvan zijn kennersoog allang gezien had dat ze hem handenvol werk zouden bezorgen. De nacht leek eeuwigdurend. Het maantje stond helder en hoog aan de donkere lucht en de atmosfeer was zwoel. Een uitstekende nacht voor wilde, vermoeiende liefde. Herhaaldelijk ramde de prins erop los en hij kreeg de ene erektie na de andere; daar zorgde vooral die blonde stoot wel voor. Bij Allah, bij dat tere spul wat hij vroeger altijd had gehad, waren deze Hollandse produkten vuurspuwende bergen tegelijk! Maar ook Lul was slechts een mens en ook zijn krachten kenden geen grenzen. Hij bezat nog juist een minuskuul beetje energie om zijn slappe penis uit de hete genotsbron van de blondine terug te trekken en viel toen in een eindeloze, zwarte diepte. De volgende dag moest hij gemasseerd worden, want die ontembare seksbommen hadden het uiterste van Lul gevergd.
Maar omdat, zoals gezegd, hij nog jong en kerngezond was, was hij na een paar uur weer de oude. De seksshop-man had twee kisten oerechte Barneveldse eieren meegegeven. 'Goed voor de potentie,' had ie grijnzend gezegd, toen de prins bij hem was.
Er volgden onvergetelijke, eindeloze nachten voor Lul Raggemaar. De zes grietjes deden in zwoel-erotiese prestaties niet voor elkaar onder.

Om beurten kregen ze vrijaf en dan mochten ze hun tijd doorbrengen zoals ze dat zèlf verkozen. Meestal lagen ze in de eksotiese paleistuin bij de vijver, languit op gemakkelijke ligstoelen. Dan lieten ze spiernaakt hun huidje bronzen door de weldadige stralen van de zon. Eunuchen brachten hun de lekkerste hapjes en allerlei koele drankjes. Dat prins Lul wel iets goeds uit Holland in huis had gehaald, was wel een ding wat zeker was. Zelfs de eunuchen liepen met een duidelijke punt in hun wijde broek als ze de meisjes bedienden en hun gretige ogen gekonfronteerd werden met soepele melkbollen, enerverende dijen, lichtwelvende buiken en pikante, wollige poesjes. En dat wil toch wel wat zeggen!
Prompt na een maand konden de dames hun koffers weer pakken, want dan kwam de volgende lading kersverse, weelderige sjeikenliefjes.
Sommigen probeerden langer te blijven, maar prins Lul was onverbiddelijk in zijn besluiten. Verandering van spijs doet immers eten. En zo ging het maar door. Maand na maand, jaar na jaar. De seksshop-man was al boven jan en rentenierde. Prins Lul was niet alleen een volbloed liefhebber van prettiggebouwde vrouwtjes, maar ook een uitgekookte zakenman. Hij liet seksshops als paddestoelen uit de grond schieten en er verschenen theatertjes waar pornofilms gedraaid werden. Eunuchen betaalden half geld, omdat zij toch al zoveel moesten missen. Het grootste deel van de inkomsten was voor de prins, die overigens zélf achter de schermen bleef. En het liep prima.

Als je eens op Schiphol komt en daar zo'n half dozijn heupwiegende schoonheden de trap van Arabies lijnvliegtuig ziet opgaan, dan weet je dat er weer een nieuwe lading Hollandse seks voor de prins wordt opgehaald. En zou je het gek vinden als zo'n toestel onderweg gekaapt werd? Ik dacht van niet. Want je hebt als gezonde knaap méér aan zes verrukkelijke, met hun borsten deinende en billen draaiende seksbommen dan aan twaalf sjagarijnige, uitgedroogde miljonairs. Waar of niet? !

SEKS IN DE KAMPONG

Nog geen vijf minuten later scharrelde de lange, benige majoor Kamphuis door het bivak; in dungareebroek en met ontbloot bovenlijf, zijn haren ongekamd. Drost moest onwillekeurig een vergelijking maken met een boer die net uit zijn bedstee komt, Kamphuis leek er precies op.
'U had me nodig, luitenant? '
'Ja, Kamphuis. Je moet zorgen dat de manschappen over een half uur gereed staan.'
De onderofficier keek hem bevreemd aan en zei:
'Ik dacht dat de afmars om zeven uur was? '
'Dat is ook zo, maar WIJ staan over een halfuur gereed, Kamphuis.'
'Heeft u al rijst gekookt? '
'Nee.'
'Ik heb nog een half pannetje,luitenant. Eet het gerust op.'
'Merci,' zei Drost kortaf. 'Geen trek vanmorgen.'
Hij draaide zich om en ging zijn nachtverblijf binnen. Het water in zijn veldfles was nog betrekkelijk koel na de nacht en hij dronk er

twee teugen van, toen had hij ook meer dan genoeg. Zijn maag kwam onmiddellijk in opstand. Verdomme, Kamphuis wist natuurlijk dat hij de vorige avond in het donker had liggen zuipen, de rotvent. Opeens was Marijke, zijn verloofde er weer, al was het dan maar in zijn gedachten. Al vier maanden hadden ze elkaar nu niet gezien. Geen kussen, geen strelingen en geen gehijg en gekreun als zij in elkaars armen de liefde bedreven. Haar mollige lichaam... In gedachten onderzocht hij alle intieme plekjes, streelde ze, kuste ze... En zowaar, hij kreeg een ferme erektie! Nog eens verdomme, fluisterde hij, en voor de derde keer verdomme, vloek maar raak, geen vrouwen op Nieuw Guinea, niet voor ons. Alleen maar stinkende kerels om je heen, de een nog stommer dan de ander. Resoluut bande hij alle gedachten aan vrouwen, en aan Marijke in het bizonder, uit zijn bonkende hoofd en begon zich aan te kleden. Ze moesten verder, naar de kampong Fakondep, en dan dan nog veel verder. Hij deed zijn koppel met pistool om en zette zijn rimboepet op. Een halfuur later lag het bivak verlaten in de wildernis en liep luitenant Drost zachtjes te vloeken in de spits van de kolonne.

Ze bereikten Fakondep na een uitermate vermoeiende tocht die vier lange uren duurde. Het was een kleine, slordige kampong met een tiental gammele paalwoningen en de stank was er weer eens niet te

harden. Inspekteur Manusse van de Papoeapolitie voegde zich bij luitenant Drost en de majoor. Hij was van Indiese afkomst maar toch transpireerde hij even hevig als de meeste mariniers. Zijn uniform was doorweekt evenals dat van Drost en Kamphuis.
'Wat denkt u ervan, luitenant, een uur rusten en dan op naar Krobot? '
Hij monsterde de hemel en voegde er bezorgd aan toe: 'Al vertrouw ik het weer niet recht.'
Ja, een uur rusten, inspekteur, dan zien we ook hoe het weer zich ontwikkelt,' antwoordde de officier.
Ze maakten kennis met de bevolking van de kampong en legden het doel van hun reis uit, waarna Drost samen met majoor Kamphuis en de inspekteur in de schaduw van een der huizen ging zitten. Titus Dahomey, een van de agenten, voegde zich bij het zwijgende gezelschap en hurkte. In het Maleis zei hij: 'Toean inspekteur, het zal slecht weer worden, ook de mensen van de kampong zeggen het.'
'O,' zei de inspekteur. 'Kunnen we dan niet verder? '
'Beter van niet, toean.'
'U hoort het, luitenant.' De inspekteur keek Drost haast verontschuldigend aan.
'Moeten we die mensen geloven? '
'Ik denk dat Titus gelijk heeft. De lucht is zo grijs dat je elk ogenblik verwacht dat er sneeuw uit zal komen. Geen wind en smoorheet. Het staat me niet aan.'
'De eerste druppel! ' riep majoor Kamphuis triomfantelijk. 'En nog een, de bui barst dadelijk los.'
'Warempel,' viel de politieman hem bij. 'Ik voel het nu ook. We kunnen beter een dak boven ons hoofd zoeken.' Terwijl ze opstonden naderde in de verte boven het oerwoud een zwaar geruis en net waren ze op de veranda van een huis geklommen, toen de bui in alle hevigheid losbarstte. Het lawaai van de roffelende regen was oorverdovend en het werd bijna donker onder de bomen.
Ze bevonden zich nu in het huis van de kapala-kampong die de veranda opkwam en de heren begroette.
'Gaat u verder vandaag? ' vroeg hij aan de inspekteur.
'We moeten wel, anders zijn we voor morgenavond niet in Krobot.'
'Het zijn slechte mensen in Krobot,' zei de hoofdman ernstig. 'Het is niet goed voor blanken om daar naartoe te gaan. U kunt vannacht hier slapen en morgen terugkeren.'

De inspekteur knikte. Het leek hem wel goed, het zou vermoedelijk toch de hele nacht blijven regenen. Hij wendde zich tot Drost en bracht de woorden van de hoofdman over. Tot zijn verbazing stemde Drost onmiddellijk in met zijn plan. De luitenant was blij dat zij niet verder hoefden te lopen. Een flinke lange nacht in een echt huis zou hem goed doen. Alhoewel, hij zag het al aankomen: muskieten en ratten bij de vleet. Stukgevreten sokken, kapotgebeten huid, tropenzweren.
'Inspekteur, wilt u met Kamphuis de manschappen indelen? Ik heb tien huizen gezien, vraag maar of iedereen onderdak kan krijgen. Zo niet, dan worden de tentjes opgezet.'
Het bleek dat de hoofdman alleen plaats had voor de luitenant, de majoor en de inspekteur. Het huis van de kapala-kampong had vier kamers plus een veranda aan de voorkant. Drost, als hoog(!) officier, kreeg de kleinste kamer voor zich alleen. Het was een hokje van twee bij twee meter en het stonk er afgrijselijk, maar hij was er blij mee. Dat er zelfs geen rustbank aanwezig was kon hem niets schelen.
Hij rolde zijn halve tent op de vloer uit, legde er zijn regenzeil op en vervolgens zijn dubbelgevouwen tropensprei. Als kussen fungeerde een dungereejasje dat hij opvulde met sokken en onderkleding. Toen hij klaar was bekeek hij tevreden zijn werk en ging weer op de veranda zitten.

Na het eten, rijst met vis en boontjes, ging hij naar zijn kamer en kroop tussen het tropenspreitje. De regen roffelde nog hard op het dak en het was aardedonker in het vertrek. In het hoofdvertrek zaten de Papoea's bijeen en kletsten, lachten en schreeuwden. Drost stond op en besloot een kijkje te gaan nemen bij de mensen. Hij droeg al zijn kleren nog, alleen zijn schoenen moest hij aantrekken. De Papoea's keken nieuwsgierig naar hem toen hij in de deuropening stond.
Een man, een vrouw, een meisje en drie jongens zaten rond het vuur en staakten hun gesprekken. Het meisje was een jaar of zestien, de andere kinderen jonger.Ze sloeg haar ogen neer toen zij merkte dat de blanke officier naar haar keek.
'Masuk,' zei de hoofdman vriendelijk en wees naar een lege plaats tegen een van de wanden. Drost stapte over de benen heen en ging zitten.
'Veel regen,' zei de kapala-kampong. 'Niet goed lopen in oetan,

binnen blijven, brrr.'
'Ja, banjak slecht weer,' lachte Drost terug. 'Morgen beter, veel zon en warm.'
'Ja, ja, ja, zon, warm.'
Dat was dan de hele konversatie en iedereen zweeg. Blank en bruin keken elkaar vriendelijk knikkend aan, lachten, er kwamen weer een paar woorden en het meisje sloeg haar oogleden op naar Drost.
Hij kon zijn ogen niet geloven. Was ze werkelijk zo knap of was hij minder kieskeurig aan het worden? Nee, ze zag er aardig uit. Het kroeshaar was goed verzorgd, de huid van haar gelaat gezond en niet erg donker. Sterke witte tanden, een volle, vriendelijke mond en grote, zwartpupillige ogen. Haar borsten waren naakt en Drost vond dat ze mooier waren dan die van zijn verloofde. Puntiger en met kleinere tepels. Daar hield hij van, hij was er gek op, evenals op de kleur van het meisje: Koffiebruin. Het kind keek hem onderzoekend aan en legde een arm over haar borsten. Drost knipoogde tegen haar en keek zonder terughouding naar wat er nog van de borsten zichtbaar was.
Hij bleef een kwartiertje zitten, keek toen het meisje veelbetekenend aan en nam afscheid. In het holst van de nacht werd hij wakker. De hitte in het huis was niet meer uit te houden. Buiten was het droog geworden en de maan scheen helder over kampong en oerwoud. Hij stond op en liep de veranda op, waar hij ging zitten en een sigaret opstak.
Dat meisje, ze was donker, sprak zijn taal niet, maar ze had alles voor een man... Waarom niet, waarom zou hij niet wat werk van haar maken? Een welkome afwisseling in het mariniersbestaan. Maar ze zouden hem in mootjes hakken als ze hem met haar betrapten, dat wel.
Toch maakte dat het juist spannend, een uitdaging die hij wel eens wilde aannemen. Maar hoe kwam hij met haar in kontakt? Hij zat tien minuten op de veranda, een hond huilde, het werden twintig minuten, en in het huis kraakte een plank. Iemand kwam de veranda op en bleef achter hem staan. Hij keek om en zag een stevig bruin been, een been van een vrouw. Nog hoger keek hij: naakte puntborsten die zachtjes op en neer deinden, het meisje bij het vuur. Ze lachte verlegen en vroeg: 'Mag ik er langs, toean?'
Ze sprak goed Maleis. Drost liet haar het trapje afdalen en zij verdween achter het huis. Ze keerde terug en beklom het trapje

bevallig. Het meisje bleef naast de officier staan en zweeg.
'Hoe heet je? ' vroeg Drost.
'Gwonse,' zei ze zacht.
'Je spreekt heel goed Maleis.'
'Ik ben in Sorong op school geweest, maar niet lang.'
'Waarom niet? '
'Ik kon niet wennen in Sorong en in het internaat. Nu ben ik weer hier.' Ze keek hem ernstig aan. 'U keek zo naar mij vanavond. Ik weet wat het betekent als een man zo naar een vrouw kijkt.'
'En daarom ben je hierheen gekomen? '
'Nee, ik wist niet dat u hier zou zitten. Het is verboden dat ik hier bij u ben.'
'Je weet waarom een man naar een vrouw kijkt en dus ook waarom ik naar jou kijk, wat ik met je wil doen.'
'Ja, dat weet ik.'
'En wil je het? '
'Ja, maar het kan niet. Ze zullen ons doden.'
'Niet als we met een boot de zee op gaan.'
'Dan moeten we eerst de kali afvaren, toean.'
Drost stak een hand uit en streelde een van haar stevige kuiten.
Verdomme, wat voelde dat kind heerlijk aan. Hij zou zijn hand in haar kruis willen steken...'Doe je het, Gwonse? Je bent een mooie jonge vrouw en ik een jonge man. De nacht is licht en stil, ik verlang naar een vrouw in mijn armen.'
Ze zuchtte en sloeg haar ogen dicht. 'Het is goed,' zei ze eenvoudig en liep het trapje af. Drost volgde haar met knikkende knieën en keek naar haar wiegende heupen terwijl zij hem voorging naar de plaats waar de boten van de kampong lagen.

De zee was rimpelloos glad en de maan stond er hoog boven te glanzen. Het meisje peddelde de prauw met zekere bewegingen van haar sterke armen langs de kust en toen het horloge van Drost drie uur aanwees, zei ze, naar de kust wijzend:'We kunnen hier beter aan land gaan, toean.'
Ze stuurde de boot landinwaarts en ze sprongen op het strand. 'Er is een plek met een tuinhuis,' zei Gwonse. 'Daar zal niemand ons storen.' Ze liep met wippende borsten naast hem en hij kon de verleiding niet meer weerstaan, hield haar tegen en drukte zijn lippen in de geul tussen de strakke borsten. Ze slaakte een verraste kreet

maar bood geen weerstand. Uit haar geopende mond kwam een licht hijgend geluid, ze beefde van spanning. Drost liet haar, dronken van verlangen, los en vroeg: 'Heb je wel eens eerder met een man zoiets gedaan? '

'Nooit,' zei ze zacht.

Dan is dit de eerste keer, dacht Henk Drost, en we zullen het goed doen, meisje. Gwonse wist goed de weg en trok hem mee een klein pad op. Het oerwoud leefde, zinderde van honderden geluiden en na een minuut of vijf lopen bereikten ze een open plek waar een wrak huisje in het maanlicht stond. Gwonse beklom het laddertje en Henk keek tegen haar achterwerk aan. Het verlangen haar aan te raken werd hem weer te machtig en hij streelde haastig haar stevige billen. Toen was ze boven en hij volgde haar. Ze gingen zitten op de enige baleh-baleh en Gwonse wachtte af, haar handen gevouwen in de schoot.

Wellicht was Henk te haastig, deed hij te onbeheerst, maar hij kon niet wachten, hij wilde het donkere meisje bezitten en werd gedreven door een felle, haast dierlijke hartstocht. Hij overwoog dat een Papoeavrouw niet zachtzinnig wordt behandeld. De bosjes in en neuken, meer niet, doch hij vergat dat Gwonse nog maagd was en dat hij met zijn Westerse opvattingen over liefde en erotiek bij haar aan het verkeerde adres was. Hij begon haar strakke borsten te strelen en legde haar op haar slanke rug.

'Ik ga je nemen,Gwonse,' fluisterde hij vurig. 'Je zult het heerlijk vinden.'

'Ja.'

'Trek dat rokje of hoe het ook mag heten maar uit, dan zal ik me gauw uitkleden voor je.'

Gwonse bleef hem maar aankijken en schoof het enige kledingstuk dat zij droeg over haar heupen naar beneden. Henk Drost zag hoe zij haar bruine benen voor hem spreidde en wachtend gereed lag.

Ze had een donker, weelderig behaard kruis en van haar geslachtsorgaan was verder niet veel te zien. Hij trok zijn broek uit en merkte op dat Gwonse nieuwsgierig naar zijn lichthuidige penis lag te kijken.

Hij bleef een ogenblik staan talmen en liet zich goed bekijken, toen knielde hij tussen de benen van het meisje en beroerde haar trillende borsten.

'Je bent zo heerlijk zacht,' fluisterde hij. 'Wees niet bang, Gwonse, ik

zal je geen pijn doen.' Hij streek met zijn vingers door het schaamhaar en vond wat hij zocht. Het meisje was nog droog. Voorzichtig stak hij een vinger tussen de schaamlippen en streelde geruime tijd het maagdelijke kutje. Toen zijn vingers nat begonnen te worden ging hij op Gwonse liggen en kuste haar volle lippen. Ze had haar ogen gesloten en lag doodstil. Henk zocht de schedeopening op en onderzocht in welke mate het maagdvlies het meisje afsloot. Er was een kleine opening en hij stak er behoedzaam zijn pink in. Hij vorderde langzaam, maar toen de pink helemaal in de vagina zat had het meisje nog geen kik gegeven. Hij trok de pink terug en schoof nu zijn wijsvinger in haar buik. Het ging wat moeilijker maar Gwonse reageerde gunstig, draaide met haar heupen en zei: 'Hmmmmmm.'

Henk stak onverhoeds een tweede vinger in de schede en Gwonse slaakte een kreet van pijn. Hij wrikte even, haalde de vingers uit de vochtige kut en zag in het licht van de maan dat er bloed aan kleefde. Gwonse was ontmaagd en klaar voor de liefde. Hij aanvatte zijn lid en legde het tegen de opening in haar kruis, waarna hij heel langzaam de eikel in de vagina dreef. Het kind was erg nauw, wat voor hem wel erg lekker was en naarmate hij vorderde werd hij beter. Toen eindelijk de gehele penis in de vagina was gebracht ging Henk op het meisje liggen en begon zachtjes op en neer te bewegen. Gwonse sloeg haar oogleden op in opperste verwondering, ze trok haar lippen terug over de sterke witte tanden en met een grom sloeg ze haar benen om zijn heupen, greep zijn billen en begon als een razende met haar heupen te draaien. De oerdrift was in haar wakker geworden. Ze ervoer het als wellust, maar het was gewoon het instinkt van de voortplanting, gericht op de instandhouding van de soort. Ze maakte dierlijke geluiden en beantwoordde de kussen van Hennk onervaren maar fel en hartstochtelijk. Het rustbed kraakte vervaarlijk, het paringsritme werd heviger en heviger; twee lichamen,. een blank en een bruin, schokten en golfden met spasties aandoende bewegingen. Twee buiken kletsten tegen elkaar, het meisje gromde en gromde, Henk Drost hijgde en kreunde alsof hij nog nooit eerder had gepaard. Zijn verloofde was hij totaal vergeten...

Gwonse bereikte haar orgasme heel snel en het duurde niet veel langer dan een sekonde of tien. Zij kende geen verfijnde technieken om het genot uit te stellen. Zeker, ze vond het heerlijk, maar klaar was klaar en daarom wilde ze Henk van zich af duwen.

Hij was echter nog niet klaar, al voelde hij wel het bijna onmerkbare

samentrekken van zijn teelballen. Zijn penis verdikte zich, even was er geen gevoel, en toen kwam het zaad krachtig omhoog door de stam van de penis en sprietste in lange scheuten in de buik van het zwarte meisje. Gwonse voelde hoe het levenbrengende zaad in haar vloeide en sloot haar ogen. Henk neukte langzaam door tot het genot weggeebd was en trok zijn slijmerige penis uit de vagina van het hijgende Papoeameisje. Een kwartier later waren zij op weg naar de kampong.
Gwonse sprak niet en ook hij voelde geen behoefte om iets te zeggen. Enkele uren later werd het dag en de ekspeditie verliet de kampong Fakondep.

'Het is een afleidingsmanouvre, Kamphuis,' zei Henk Drost. 'De inspekteur zegt het ook. Verdomme, die lui hebben gemoord en willen ons nu zand in de ogen strooien. Dat hele dansfeest is speciaal voor ons georganiseerd.'
'Nou, ik vind het best,' zei de majoor eigenwijs. 'Ik heb altijd al graag iets dergelijks willen meemaken, luitenant.'
'Ja, en morgen lig je met afgehakt hoofd in de rimboe te rotten. Wil je dat ook graag meemaken? '
De majoor keek nu bedenkelijk. 'Meent u dat? Dat zullen ze toch niet doen? '
'Waarom niet? Ze zijn overal toe in staat. Ze hebben een halve kampong uitgemoord en draaien voor een handjevol Hollanders ook hun hand niet om.'
'Ze lijken zo vreedzaam,' zei Kamphuis hoofdschuddend. 'Het zijn net kinderen.'
Ze zaten in een kamponghuis dat nog niet afgebouwd was en sloegen het gebeuren tussen de andere huizen gade. De bevolking zag er woest uit. De mannen droegen botten door de neus en oren, waren gespierd en hadden onvriendelijke koppen, als je tenminste door die eeuwige grijns van ze heen kon kijken. Hier waren volgens de berichten twee maanden geleden acht jongens en mannen vermoord, plus zes meisjes en vrouwen. Ook werd er verteld dat bij die gelegenheid een feestmaal van mensenvlees was aangericht.
Drost zat maar met zijn opdracht in de maag. Hij hield er niet van om op te treden tegen de bevolking. Gelukkig was de inspekteur de man die de grootste verantwoordelijkheid droeg. De mariniers waren er alleen maar ter versterking, mocht de zaak al eens uit de hand lopen.

De vrouwen waren hier groot en knap, droegen prakties geen kleren en liepen rond met een trots gelaat. Nou, trots mochten ze zijn, want ze hadden bizonder mooie ronde borsten, vol en stevig, dikke wiegende billen die fiks achteruit stonden en gespierde dijen en armen. Drost had er al een paar gezien die hij wel eens bij zich onder de klamboe wilde hebben, maar hij besefte dat hij hier beter geen grapjes kon maken met de dames. De vorige keer was het lot hem gunstig gezind geweest, doch daar mocht hij nu niet weer op rekenen.

'Daar komt de inspekteur,' zei majoor Kamphuis. 'En zo te zien heeft hij nogal haast om hier te komen.'
De politieman kwam het huis binnen en ging zitten. Drost lachte en vroeg: 'Zitten de moordenaar u achterna, inspekteur? '
'Die indruk wek ik misschien wel, heren, maar het is gelukkig niet zo. De kwestie is dat ik met de hoofdman heb gepraat en ik ben nogal geschrokken van wat die lelijke bosaap vertelde.'
'Ha, heeft 'ie bekend? ' vroeg de majoor. 'Dan kunnen we terug.'
'Hij heeft niet bekend. Maar ik weet nu wel zeker dat we ons temidden van de moordenaarsbende bevinden. Vanavond is er groot feest en wij zijn eregasten.'
'Ik niet,' zei Henk Drost.
'Hij dreigde dat het wel eens slecht zou kunnen aflopen met ons indien we niet komen, luitenant. En hij zei ook nog dat wij zulke aardige mensen toch niet kunnen verdenken van moord. De kampong doet alles om het ons aangenaam te maken en als tegenprestatie moeten wij het 'onschuldig' uitspreken. Wel, dat is alles, luitenant. Aan u het laatste woord.'
'Aan mij? U bent abuis, inspekteur. U hebt de leiding van de ekspeditie, niet ik.' En zo was het ook. De inspekteur kon er lang en breed over sijbelen, hij schoot er geen bliksem mee op. Henk Drost zag dat de man het moeilijk had en kwam hem te hulp. 'We zullen maar naar het feest gaan vanavond. Overal dubbele wachtposten uitzetten, per post een marinier en een politieagent, dan kan ons weinig gebeuren.'
Zichtbaar opgelucht, knikte de inspekteur. 'Goed, dubbele wachtposten, luitenant.'
'En we moeten opletten als men ons iets aanbiedt. Dat wil zeggen dat we slechts eten en drinken wat ook de kampongmensen nemen, niets anders. Wel, dan wachten we nu het feestgebeuren hier maar rustig af.'

De man ging op de rand van zijn baleh-baleh zitten, geeuwde, liet een piepend geluid aan zijn billen ontvlieden en krabde zijn rug en bovenarmen. Luitenant Henk Drost voelde zich ronduit beroerd en dat kwam voornamelijk doordat hij de vorige avond zijn fles rum helemaal had leeggedronken. Uit sjagrijnigheid, nergens anders om.
Ze liepen al bijna een volle week door de rimboe. Niets anders dan regen, regen en nog eens regen. Hij had geen zin meer in de ekspeditie. Met een afschuwelijke zucht haalde hij zijn veldschoenen onder het krakende plankier uit en keerde ze om teneinde inwonend ongedierte er uit te schudden dat er die nacht (eventueel) ingekropen was. Het bleek mee te vallen, ze hielden zeker niet van de lucht van zijn zweetvoeten, en hij trok ze met lusteloze gebaren aan zijn voeten. Sokken hield hij 's nachts in de rimboe altijd aan, evenals zijn dungareebroek. Waar zou majoor Kamphuis nu weer uithangen, dacht hij humeurig. Hij stond op en liep in zijn hemd het bivak in. Er brandden reeds enkele vuren en mariniers waren bezig rijst te koken voor hun ontbijt.

Het bivak bevond zich op een heuvel en naar het westen strekte zich een grillige vallei uit, met in de diepte een kronkelig lint van een goorbruine smalle kali. De hellingen van het dal waren groen en nevelig. Het leek erg liefelijk, maar de luitenant had er geen oog voor. Je moest ook maar eens een week door die verdomde groene hel banjeren, dan verging het lachen je wel! Hitte, regen, lianen die je probeerden te verhangen, boomwortels die je lieten struikelen, bloedzuigers die zich uit het bladerdak op je lieten vallen en zich vastzogen aan je huid tot ze dik van het bloed waren. Voorts nog de irriterende stekende insekten, tropenzweren en 's nachts ratten.
'Majoor Kamphuis! ' schreeuwde hij.
Geen antwoord. Een ongeschoren marinier kwam op hem af en vroeg:
'Moet u de majoor hebben, luitenant? '
'Nee, de Kerstman,' gromde Drost nijdig.
'Zoek de majoor op en zeg dat hij direkt hier moet komen. En scheer je daarna, marinier. Je loopt rond als een viezerik.'
'Jawel luitenant,' antwoordde de man en slofte (losse schoenen) weg.

De nacht viel na een zeer korte schemering. Er was geen maan en tussen de kamponghuizen was het zo donker dat Henk Drost zijn eigen hand niet meer kon zien toen hij die voor zijn ogen heen en weer bewoog.
Mannen met toortsen liepen het plein voor de huizen op en ontstaken enkele grote vuren, terwijl kleine jongens hout aansleepten. Het zou een lange nacht worden en zonder vuur kon er ook geen feest zijn.
Om negen uur kwam de kapala-kampong met zijn gevolg de gasten ophalen. Luitenant Drost, majoor Kamphuis en de inspekteur kregen een ereplaats bij een der vuren, naast de hoofdman en de feestkommissie.
Een bizar uitgedost orkest begon te spelen op trommels en fluiten. Het was nerveuze, bonkende en schrille muziek, onaangenaam voor Westerse oren. Mannen en vrouwen dansten en zongen eeuwenoude liederen waarvan de gasten de betekenis niet konden vatten. De Papoea's aten rupsen en ratten, de gasten kregen vruchten aangeboden. Majoor Kamphuis zag hoe de hoofdman een vette rat uit het vuur haalde en er smakelijk van begon te eten. Hij griezelde ervan en werd onpasselijk bij de gedachte dat hij het vlees ook zou moeten eten. Tegen elven glommen de lichamen van mannen en vrouwen van het zweet, een enkeling was al in trance. Nog een half uur later viel de eerste man uit. De dansen werden woester en op een teken van de hoofdman ontkleedden twee mannen en twee vrouwen zich. Twee penissen stonden parmantig omhoog, de borsten van de jonge vrouwen wipten strak op en neer, de billen schudden heftig.
'Wat krijgen we nou? ' vroeg Henk Drost zich luidop af.
'Een paringsdans,' zei de inspekteur. 'Dit had ik niet verwacht, nog nooit eerder gezien ook.' Ze keken toe hoe de andere dansers plaats maakten voor de naakte mensen. Het geluid van de muziek werd oorverdovend en de dans begon. De vrouwen schuifelden om de mannen heen, raakten de penissen aan, streelden de balzak en stootten vreemde kreten uit. Na drie rondjes gingen de vrouwen dicht bij elkaar staan en sprongen de mannen met zwiepende penis om hen heen. De toeschouwers keken ademloos toe. Een van de mannen pakte een vrouw bij haar billen en drukte zijn lid tegen haar buik, brulde, en herhaalde de handeling nog een keer of drie. Toen deed de andere man hetzelfde bij de tweede vrouw. Weer volgde een rondedans, de mannen met de penis vooruitgestoken en plotseling

greep elke vrouw een penis vast, drukte haar buik vooruit en spreidde haar benen, met schuddend en schokkend bovenlijf. De vier glanzende tieten bewogen elasties heen en weer en op en neer. Luitenant Drost vocht tegen een opkomende erektie maar verloor de strijd. De mannen stelden zich op voor de vrouwen, drukten de penis tegen de buik, vlak boven het schaamhaar en maakten wilde parende bewegingen, waarbij de penis echter niet in de vagina werd gestoken, maar tussen de dijen wreef.
'Verdomme,' zei majoor Kamphuis vol vuur. 'Aan dat spelletje zou ik ook wel mee willen doen.'
'Hum,' luidde het kommentaar van Drost.
'Het is vreemd,' zei de inspekteur. 'Maar ik krijg er de riedel van. Straks spring ik ook in de kring! '
Het was inderdaad vreemd, dacht Henk Drost, maar hij kreeg ook ergens verschrikkelijk veel zin in. De heren werden op hun wenken bediend.
De kapala-kampong wenkte twee, drie vrouwen die zeer jong en hups waren, fluisterde wat en knikte naar de gasten. Inmiddels waren nog meer mannen en vrouwen naar de kring gelopen, ontdeden zich van hun spaarzame kledingstukken en begonnen te dansen. De drie vrouwen kwamen met deinende borsten naar de gasten lopen en de bedoeling was duidelijk. De grootste vrouw, ze had ook de grootste borsten, stak een hand naar Drost uit en keek hem lachend aan. De twee andere vrouwen deden hetzelfde bij majoor Kamphuis en de inspekteur.
'Nee, ik dans niet,' zei de luitenant benepen. Stel je voor, moest hij in gezelschap zijn broeken uittrekken!
'Maar ik dans wel! ' riep Kamphuis en hij liet zich meetrekken in de lichtsirkel van de vuren. Hij hield zijn broeken echter aan, ook toen 'zijn' vrouw zich totaal ontblootte.
'We MOETEN dansen, anders komen er moeilijkheden,' zei de inspekteur zwetend. 'De hoofdman zit al dreigend naar ons te kijken.'
Ze gingen met de vrouwen mee en begonnen lusteloos en gegeneerd aan de paringsdans. Henk Drost voelde zich opgelaten, zeker toen zijn partner haar rokje aflegde en hem haar donzige kruis toonde.Hij deed de bewegingen van de andere mannen na, raakte de stevige borsten aan, drukte zijn onderlijf tegen dat van de vrouw aan en rook haar lichaamsgeur. Ze keek hem lonkend aan en greep lachend naar

zijn kruis. Nadat hij haar enkele malen op de intieme plaatsen had aangeraakt stond zijn penis rechtop en overmoedig greep hij de billen van de vrouw en drukte zijn erektie stevig tussen de gespierde dijen van het meisje dat hem met verrukte kreten aanmoedigde. Majoor Kamphuis had zijn broek losgemaakt en struikelde erover. Zijn jasje ging uit en boven- en onderbroek volgden. Zijn penis stond krachtig recht vooruit, de teelballen dansten dwaas tussen zijn benen.
De inspekteur stond ook al naakt en bootste de paringsdaad na met zijn donkere vrouw. Plots raakte ook Drost in de ban van het opwindende seksgebeuren. Hij stroopte zich de broeken af en greep de vrouw krijsend bij haar wiegende borsten. Zij spreidde haar benen en drukte haar kruis uitnodigend naar voren. Henk bracht zijn opgerichte fallus tussen de dijen en wreef de eikel krachtig langs de behaarde schaamlippen. Hij wist niet meer waar hij was, alleen de paringsdrift woedde in hem en maakte hem wild van hartstocht. Enkele paartjes waren nu niet meer aan het oefenen, het werd bittere ernst. Een vrouw met kleine borsten klom in een grote man, sloeg haar benen behendig om zijn middel en draaide met haar onderlijf tot zijn fallus in haar schede drong. Met driftige bewegingen neukte zij er op los, terwijl de man haar billen vasthield en stil bleef staan. Andere paren volgden en deden het in andere standen. Twee paartjes lagen op de grond, een ander deed het als honden, een verbazingwekkend geil schouwspel voor wie er nog naar keek. Alle militairen waren nu bezig met vrouwen, niemand lette nog op iemand. Henk Drost streelde de borsten van de vrouw en voelde hoe door het schuren tussen haar dijen zijn voorhuid terugschoof over de eikel. De vrouw draaide zich om, de rug naar hem toe en bracht haar handen op de grond. De lange benen bleven recht en de dikke donkerbruine billen staken uitdagend naar achteren. Duidelijk zag Henk hoe de rood-natte schaamspleet open stond. Hij ging vlak achter de vrouw staan, greep haar ronde heupen en schoof zijn fallus snel in de schede. Hij keek ernaar hoe het ding krachtig in en uit de vrouw schoof en kneep in haar forse billen. Na een stoot of tien begonnen zijn teelballen het zaad jeukend op te pompen. Een overweldigend genot deed hem snakken naar adem en heel diep porde hij zijn lid in de vagina, haalde terug en stootte weer toe op het ogenblik dat de eerste golf sperma uit zijn eikel sprong. Hij schreeuwde het uit maar zijn kreten gingen verloren in het geschreeuw van de andere parende mensen. Toen hij klaar was kwam hij tot zijn positieven en liet de

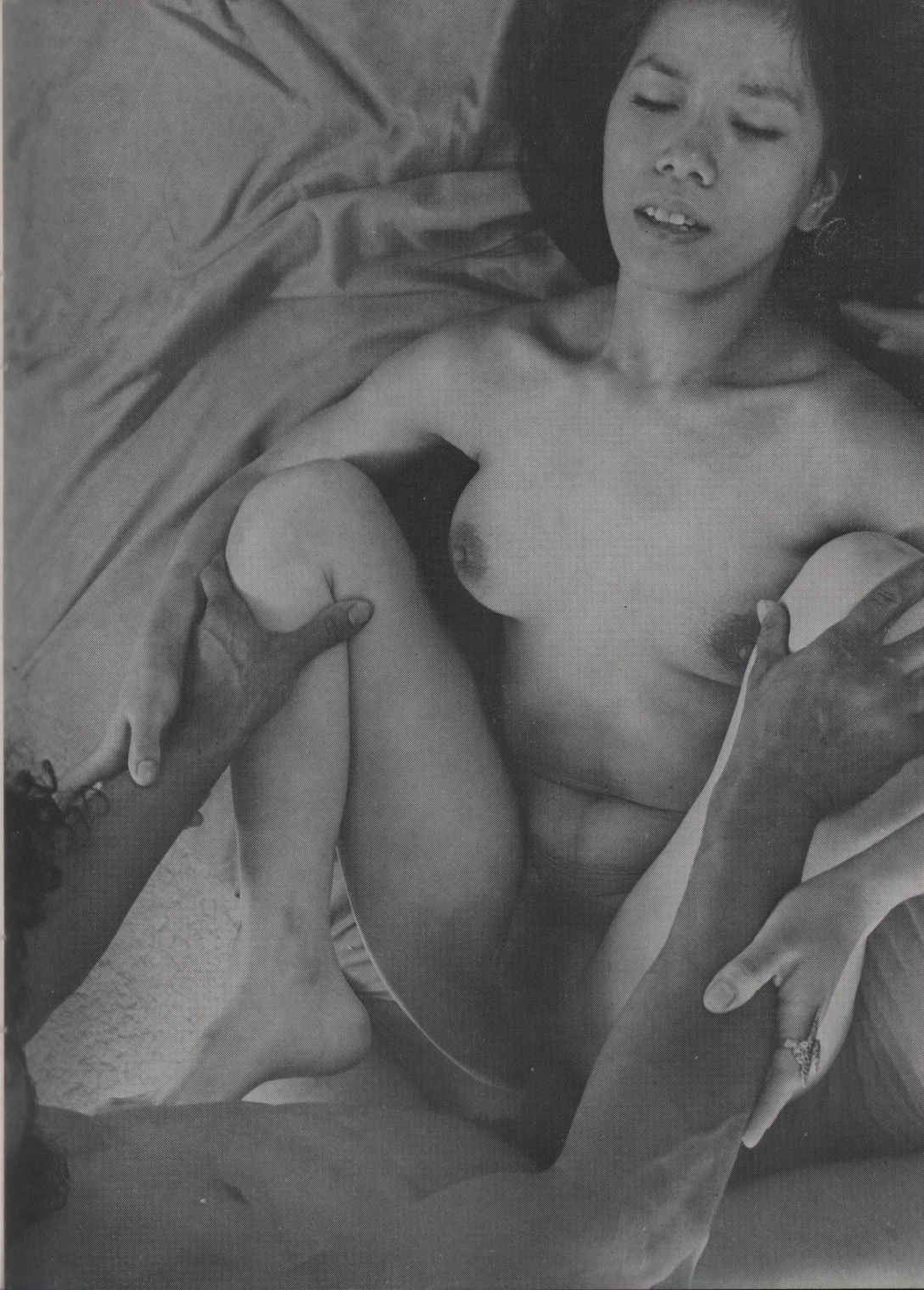

vrouw over aan een andere man, een Papoea, die haar meteen op de grond wierp en begon te naaien. Henk Drost trok zijn broeken weer aan en ging aan de kant zitten. Er zaten geen militairen meer; ze neukten of waren gaan slapen. De majoor en de inspekteur kwamen nu ook met het schaamrood op de kaken uit de parende massa tevoorschijn en voegden zich bij hem. Er werd niet over de orgie gesproken en een voor een verlieten ze de feestplaats.
Het ging nog heel lang door. Ze hoorden de muziek en het geschreeuw van de neukende mensen tot diep in de nacht.

De morgen zag er vriendelijk uit. Na een regenbui die de orgie had gedoofd, scheen de zon helder. In de rimboe zongen de vogels een vrolijk lied, maar de kampong was stil. Alle mannen en vrouwen sliepen nog, vermoeid van het liederlijke feestgedoe. De strafekspeditie stond vroeg op, ontbeet haastig en maakte zich gereed voor de terugtocht.
'Er zijn geen getuigen,' zei Drost grimmig. 'We kunnen niets doen.''Helaas niet,' zei de inspekteur zuchtend. 'De mensen van het half uitgemoorde dorp voelen er niet veel voor om totaal uitgeroeid te worden als wij weg zijn gegaan.'
Om negen uur kwam de kapala-kampong aanwaggelen. Hij groette lodderig en zei plechtig: 'U krijgt een gevangene mee, toean inspekteur.'
Ze keken hem ongelovig aan en Drost vroeg: 'Een gevangene? '
'Een van onze mannen. Hij is de moordenaar en hij heeft mensenvlees gegeten. Hij vindt het zelf goed om mee te gaan.' 'Dat klopt niet helemaal,' zei de inspekteur grijnzend. 'Wat ze in hun schild voeren weet ik niet, maar ik heb het gevoel dat we worden belazerd, mensen.'

Dat bleek maar al te waar te zijn. Toen de hele ploeg gereed stond om te vertrekken,
'Daar heb je de gevangene al.' zei de inspekteur skepties. 'Als dat een moordenaar is, ben ik het ook.'
Ze namen hem toch mee. Omdat de kapala-kampong zei dat het een moordenaar en menseneter was en om maar van de zaak af te zijn. Na een kwartier lopen door het oerwoud wisten ze wat er aan de hand was; de gevangene was half debiel en van geen enkel nut voor de

kampong.
De strafekspeditie moest een moordenaar hebben en kreeg er dan maar een, een ongevaarlijke gek!
'Heel handig,' zei Henk Drost wrang.'Maar zo laat ik me niet te pakken nemen door een stel wilden! Stuur die kerel terug met een briefje. Schrijf maar dat we de hele boel afbreken en neerknallen als de schuldigen zich niet melden.'
Majoor Kamphuis keek hem dom aan en vroeg: 'Bent u dat werkelijk van plan? '
'Natuurlijk niet, man. We wachten een uurtje en gaan dan verder. Het levert geen moer op maar ik heb dan toch het gevoel dat we alles wat mogelijk is hebben gedaan, nietwaar? '
Zo dachten de anderen er ook over. Ze stuurden de debiele man terug met een briefje en wachtten een uur.
'Opbreken,' zei Henk Drost kortaf. 'We gaan er vandoor.'
Hij stond op en sjorde aan zijn pistool. Ze stonden gereed om weer het bos in te lopen, toen er drie figuren zichtbaar werden. Drie bruine vrouwen die nogal haast hadden.

'Verrek! ' zei de inspekteur. 'Meiden...'
'Ja, meiden,' zei ook Drost somber. 'Het zoenoffer.'
'Wat komen jullie doen? ' vroeg de politieman streng aan de drie vrouwen.
Ze kregen te horen dat de vrouwen hun eigendom waren. Ze mochten er mee doen wat ze maar wilden.
'Terug naar de kampong,' zei Drost.
'Nou, een vluggertje tussen de struiken...,' zei de majoor, tussen zijn benen krabbend.
De officier keek naar de deinende borsten en haalde zijn schouders op. 'Goed, een vluggertje dan.'
Hij pikte er een van de vrouwen uit en nam haar mee tussen het lage geboomte, scheurde haar lendendoek van haar reet en stroopte zijn broeken af. Ze ging al voor hem liggen en lachte toen hij zijn penis in haar schaambos dreef en woest begon te neuken. Hij was gauw klaar en het was niet bizonder lekker. Hij trok zijn lid terug en greep de kin van het meisje. 'Zeg op, waar zijn de moordenaars, wie zijn het? '
'Ik weet niets,' zei ze geschrokken en ze durfde hem niet aan te kijken..
'Wil je door al mijn mannen worden genomen? ' vroeg hij dreigend.
'Nee, toean, nee! '
'Het zijn er zestig en ze zullen je allemaal nemen als ik het zeg. En daarna nog een keer, meer dan honderd keer zul je een man op en in je voelen...'
'Ik zal de mannen aanwijzen! ' riep het meisje en ze beefde van angst.
Drost stond op en trok zijn broeken aan. 'Goed zo, meisje, dat is heel verstandig,' zei hij en ze liepen terug naar de anderen.
Hij vertelde het aan de anderen en voegde er grijnzend aan toe: 'Nu krijgen we toch nog de moordenaars in handen. De ekspeditie is niet voor niets geweest, heren.'
Majoor Kamphuis lachte veelbetekenend en zei: 'Het is een sekspeditie geworden, verdomme! '
De inspekteur schoot ook in de lach en kneep zijn vrouwtje in de kont.
'Ja, zo zie je maar weer waar het goed voor is een pik te hebben! '